

АНСАМБЛЬ
КОБЗАР

РЕПЕРТУАР

**ANSAMBL KOBZAR
REPERTOAR**

(Ukrajinske narodne pjesme)

Nakladnik:

Društvo za ukrajinsku kulturu,
Zagreb, Domagojeva 11

Za nakladnika: Aleksa Pavlešin

Glavni i tehnički urednik:
Aleksa Pavlešin

Provjera teksta i melodija pjesama:
Goran Nidogon

Računalna notna obrada:
Filip Pobran

Grafički dizajn: Ostap Graljuk i
Aleksa Pavlešin

Digitalni tisak: ARS KOPIJA

Naklada: 200 primjeraka

*Tiskano potporom Savjeta
za nacionalne manjine RH*

**АНСАМБЛЬ «КОБЗАР»
РЕПЕРТУАР**

(Українські народні пісні)

Видавець:

Товариство української культури,
Загреб, Домагоєва 11

За видавця: Алекса Павлешин

Головний і технічний редактор:
Алекса Павлешин

Перевірка тексту і мелодій пісень:
Горан Нідогон

Комп'ютерна обробка нот:
Філіп Побран

Графічний дизайн: Остап Гралюк і
Алекса Павлешин

Цифровий друк: APC КОPIЯ

Випуск: 200 примірників

*Друкування фінансувала Рада у
справах національних меншин РХ*

CIP zapis dostupan u računalnom
katalogu Nacionalne i sveučilišne
knjižnice u Zagrebu pod brojem

753466

ISBN 978-953-99578-6-3

АНСАМБЛЬ КОБЗАР РЕПЕРТУАР

(Українські народні пісні)

ANSAMBL KOBZAR REPERTOAR

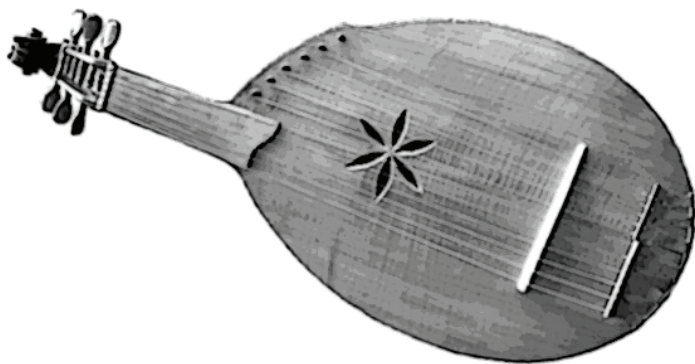
(Ukrajinske narodne pjesme)

**Nekomercijalno izdanje
Noncommercial edition**

Загреб, грудень 2010 р.

Zagreb, prosinac 2010.

В цій книжці подано вибірку з сорока українських народних пісень, із репертуару колишнього загребського ансамблю «Кобзар», які були найпопулярнішими в українській діаспорі Хорватії, Боснії та Воєводини. Тут вони подаються із специфічними нюансами тексту та мелодії, характерними для виконання ансамблю «Кобзар». Метою видання цього нотного збірника народних пісень є допомога сучасним і майбутнім українським ансамблям та виконавцям для збагачення їхнього репертуару тутешніми елементами. Це дасть можливість зберегти музичну специфіку нащадків давніх українських поселенців на цих просторах.

Кобза

ПРО ПЕРШИЙ СКЛАД АНСАМБЛЮ «КОБЗАР»

Точна дата заснування загребського ансамблю «Кобзар» невідома. Його було створено в часи приватного спілкування студентів другого покоління з «першої хвилі» української діаспори на цих просторах. Пізніше, протягом декількох років, він був під опікою КПТ русинів-українців Загребу. Можна вважати, що ансамбль сформувався в першій половині 1970-их років.

Значним творчим поштовхом для ансамблю стала співпраця з Лектором української мови філософського факультету в Загребі, яка сприяла створенню двох дівочих дуетів: Ядранка Ракієлі - Розаїда Іванчич та Катарина Племенчич - Жуборка Барін. В наступні роки вокальними солістами ансамблю були Володимир Крайцар, Алекса Павлешин, Таяна Седер та Анджелка Хасан.

Також, оркестру допомогли Василь Сікорський (керівник оркестру) – гітара, мандоліна; Еуген Роца – мандоліна, бас; Мірта Плєтершек – скрипка; Зденко Бек – гітара; Тетяна Лепка – гітара; Радочка Лигутич – гітара; Александр Пецюх – акордеон, та Ігор Крайцар – бас.

Ансамбль зміцнив свою популярність коли до репертуару внесли пісні, які було можливо виконувати в стилі троїстої музики. Тим він і відрізнявся від решти українських і русинських оркестрів на цих теренах. Для відтворення відповідного звуку троїстої музики, до оркестру приєдналися Алекса Павлешин – Ц-сопрано-сопілка та Йосип Шагадин – бубон.

Ансамбль брав участь у маніфестаціях «Петровський дзвін» і «Липовлянські зустрічі», заходах українців у Боснії, громадських заходах у Загребі, народних забавах, звукозаписах для радіопередач. Переломним моментом у діяльності ансамблю була його участь у записі рекламного ролика для Універсиади в Загребі 1987 р., після чого активність цього складу зменшується у очікуванні «змін покоління».

Алекса Павлешин

Сурма

ПРО ОНОВЛЕНИЙ АНСАМБЛЬ «КОБЗАР»

Поміж двох складів ансамблю «Кобзар», перехідним можна вважати 1987 рік, під час проведення Універсиади в Загребі. З тієї нагоди ансамбль «Кобзар», зміцнений членами оркестру українського КПТ «Тарас Шевченко» з Баня Луки, взяв участь у записі рекламного ролика. Був то один з найкращих виступів тодішнього складу ансамблю.

Зміна генерацій 1987/1988 рр. відбулася з участю студентів з Боснії. До старших колег з попереднього складу (Алекса Павлешин, Василь Сікорський, Євген Роца і Віктор Бек) приєдналися скрипалі (Павло Масловський і Еміл Бобрек) та акордеоніст (Горан Нідогон), які й створили оновлений склад ансамблю. На контрабасі, час від часу, грав Ігор Мизь, поки в 1989 році цю роль остаточно перебрав на себе Ігор Юриста. В той же період, до оркестру приєдналася флейтистка Влатка Хусняк (тепер Нідогон). Так було завершено формування нового складу «Кобзаря», який успішно виступав до 2003-2004 років, після чого його активність зменшилась.

У воєнних 90-их, музиканти з більшим досвідом (Сікорський, Павлешин, Роца, Бек, Мизь) віддають своє місце молодшим членам, а самі беруть активну участь в Союзі русинів і українців РХ (Сікорський, Павлешин), або, по закінченні студій теології, від'їжджають за кордон (Мизь, Бек). Оркестр залишає і член з нового складу Масловський (емігрує в Канаду), а його, на декілька років, до виїзду в США, замінює Рената Йосипович.

У другому складі «Кобзаря», який був відомий у цих країнах, були такі інструменти: скрипка, флейта, акордеон, гітара і бас. Із них найчастіше змінювались гітаристи. У свій час в ансамблі: Міомір Вуянович, Мірон Канюга, Сініша Ярош, Зденко Канюга, Орест Гралюк, Даріо Шагадин. Після виїзду І. Юристи в Австралію у 2000 р., в ролі басиста виступали Роберт Тополко або Андрей Павлешен, а ще чимало осіб, які тимчасово поповнювали ансамбль.

Обов'язково слід згадати вокальних солісток Анджелку Насан-Цацович і Татяну Седер-Залуцкій, які продовжили співпрацю і з новим складом ансамблю. Крім них, в ансамблі була і дівоча вокальна група, в якій змінювалося багато членів. Хоча всі вони були аматорами, але деякі із них вклали чимало праці протягом багатьох років. Серед них варто відзначити: Гордану Бухіняк, Сніжану Бучко, Татяну Ласек, Ірену Юриста, Ірину Семенюк, Любку Семенюк, Мірелу Рамич, Тамару Пртіло, Наташу Павлешен, Наташу Козіну. Їхній вокал доповнив і збагатив звучання і самотність ансамблю «Кобзар».

Універсиада стала зенітом першого складу, верхом музичного виконавського мистецтва другого складу «Кобзаря» можна вважати звукозапис і випуск компакт-диску. Нажаль, обидва складу ансамблю, після свого мистецького злету, за короткий час дожили своє «декрещендо».

Діяльність другого складу «Кобзаря» можна поділити на три види:

- виступи на оглядах творчості та маніфестаціях в Хорватії (Вінковачкі

осені, Міжнародний огляд фольклору в Загребі, Петровський дзвін, Липовлянські зустрічі, Річні огляди фольклору міста Загреба та інше);

- міжнародні виступи (Франкоцхампс, Бельгія 1990; Львів, Україна 1994; Свіднік, Словаччина 1994 й 1996; Мюнхен, Німеччина 1996 й 1997; Прага, Чехія 1998; Будапешт, Угорщина 2001);

- виступи на забавах (бали, забави, весілля).

Всі виступи, незважаючи на нагоду, мали за мету представлення й популяризацію української музики, пісні, мови й культури взагалі. Цінним досягненням всіх згаданих виступів є піднесений настрій публіки, за-служені оплески. До цього варто додати всі нагоди для веселого спілкування, безліч кілометрів подорожей, і крихти хвилювання перед кожним виступом.

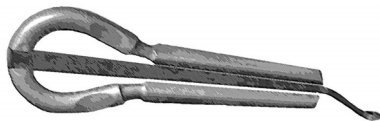
Важко визначити, який із виступів був найважливішим або найуспішнішим, але всі вони пов'язані одним міцним бажанням удосконалювати виконання. Інколи, за збігом обставин, виступи були й імпровізовані, але їм передували постійна творча праця й самовідданість у підготовці репертуару, виступів, гастролей. Результатом цього було створення власного стилю музики, за яким ансамбль став відомим не лише на цих теренах, а й за їхніми межами.

Велику любов до музики члени ансамблю «Кобзар» демонстрували і в хоровому співі і фольклорному танці. В цій діяльності, найбільших успіхів було досягнуто в другій половині 90-их років. Спільні концерти оркестру та танцюристів ще й сьогодні згадують не лише виконавці, а й численні глядачі.

«Кобзар» був бажаний гість на радіо і телебаченні (звукозаписи 1990 р., участь в трансляції для нацменшин, співпраця з драматургічною програмою, тощо). Не було жодного випуску «Нової Думки», щоб не згадувалось про котрийсь із виступів «Кобзаря», а в Інтернеті й сьогодні можна знайти мелодії з «Кобзаревого» компакт-диску. Після багатьох років праці та досягнення зрілого віку, і в цьому складі ансамблю мала статися зміна поколінь, але, нажаль, цього не сталося.

Тому хочеться, щоб ці пісні прозвучали ще краще, або хоч так, як їх виконував «Кобзар» в свої найкращі часи. Музично обдарованим залишається лиш взяти інструмент, заграти, та й заспівати.

Горан Нідогон

Дримба

ПЕРШИЙ СКЛАД АНСАМБЛЮ «КОБЗАР»

Александр Пецух	Александр Павлешин	Евгений Роца	Василь Сікорський	Татьяна Седр	Радойка Лігутич	Татьяна Лепкий	Ігор Крайцар
--------------------	-----------------------	-----------------	----------------------	-----------------	--------------------	-------------------	-----------------

ОБНОВЛЕНИЙ СКЛАД АНСАМБЛЮ «КОБЗАР»

Ігор Юриста	Еміль Бобрек	Орест Гралуک	Горан Нідогон	Даріо Шагадин	Влатка Нідогон	Татьяна Шагадин	Зденко Канюга
	Наташа Павлешен	Ірена Шагадин	Гордана Бухіняк	Мая Чосич			

З ФОТО-АЛЬБОМУ

А.Павлешин, М.Харді,
В.Сікорський – так почало

Жуборка Барин,
Катерина Племенич

Катерина Племенич,
Алекса Павлешин

Роберт Тополко

Анжелка Хасан-Цацович

Алекса Павлешин

Влатка Нусняк
- Нідогон

Еміл Бобрек

Ґоран Нідогон

Василь
Сікорський

Ігор Юриста

Ґорана
Росандич

Даріо Шагадин

Наташа Павлешен-
Тополко

Ігор Юриста

Мирон
Канюга

РЕНЕРТУАР

Козак Мамай

*(деталь скульптурної композиції,
Майдан Незалежності – Київ)*

БИЛА МЕНЕ МАТИ

Жваво

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: один бемоль (B-flat), Ритм: 3/8. Текст пісні: Бі - ла ме - не ма - ти бе - ре - зо - вим пру - том, що - би я не сто - я - ла з мо - ло - дим ре - кру том. що -

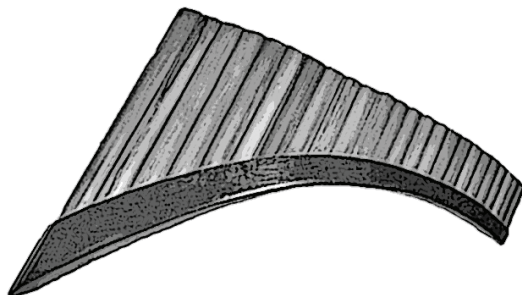
*Била мене мати
Березовим прутом,
Щоби я не стояла
З молодим рекрутом.*

*А я собі стояла,
Аж кури запіли,
На двері воду ляла,
Щоби не рипіли.*

*На двері воду ляла,
На пальцях ходила,
Щоб мати не почула,
Щоби не сварила.*

*А мати ще й не спала
Усе чисто чула,
Та мене не сварила -
Сама такою була.*

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

Флейта Пана, ребро, свиріль

БОДАЙ СЯ КОГУТ ЗНУДИВ

Помірно

Бо-дай ся ко-гут зну-див, що ме-не ра-но збу-див.

7

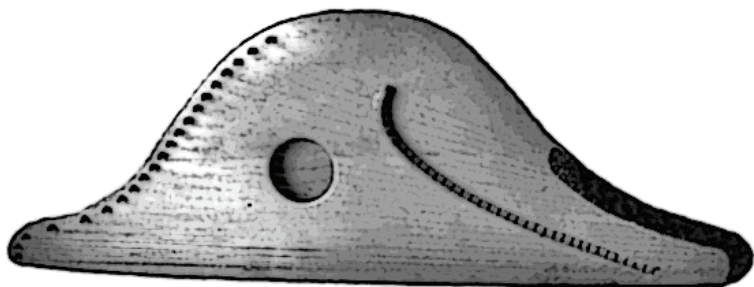
Ма-ла-я ніч-ка, ма-ла, я ще ся не ви-спа-ла!

*Причини, боже, ночі,
На мої карі очі,
Причини ще й другу
На мене, молодую.
Причини ще й другу
На мене, молодую.*

*Казала мені мати
Зелене жито жати,
А я жито не жала,
В борозенці лежала.
А я жито не жала,
В борозенці лежала.*

*Казала мені мати
З хлопцями погуляти:
"Погуляй собі, доню,
Я ж тобі не бороню".
"Погуляй собі, доню,
Я ж тобі не бороню".*

*А я собі гуляю,
Як рибка по Дунаю,
Як рибка з окунцями,
Я, молода, з хлопцями.
Як рибка з окунцями,
Я, молода, з хлопцями.*

Гусла

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Повільно

В кін - ці — греб - лі шум - лять — вер - би,
3
що я на - са - ди - ла...
5
Не-ма то-го ко-за-чень-ка, що я по-лю - би-ла.

*В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...
Нема того козаченька,
Що я полюбила.*

*Ой немає козаченька -
Поїхав за Десну;
Рости, рости, дівчинонько,
На другу весну!*

*Росла, росла дівчинонька
Та на порі стала;
Ждала, ждала козаченька,
Та й плакати стала.*

*Ой не плачте, карі очі, -
Така ваша доля:
Полюбила козаченька,
При місяці стоя!*

*Зеленькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки...
Нема мого миленького -
Плачуть карі очки!*

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

ВЕРХОВИНО, СВІТКУ ТИ НАШ

Поволі

4 Вер-хо - ви - но, світ - ку ти наш! Гей, як у

7 те - бе тут ми - ло! Як іг - ри вод, пли - не ту

час, сво-бід - но, шум - но, ве-се - ло!

10 Швиденько

14 Ой не-ма то кра-ю, кра-ю над ту Вер-хо - ви - ну!

18 Ко-би ме-ні по-гу - ля - ти хоч од-ну_го - ди - ну!

22 Ой не-ма то кра-ю, кра-ю над ту Вер-хо - ви - ну!

Ко-би ме-ні по-гу-ля-ти хоч од-ну_го - ди - ну!

*З верха на верх, а з бору в бір
З легкою в серці думкою,
В чересі крис, в руках топір,
Бує легінь тобою.*

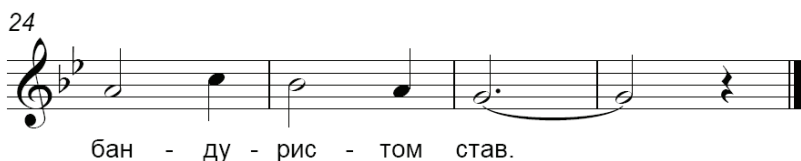
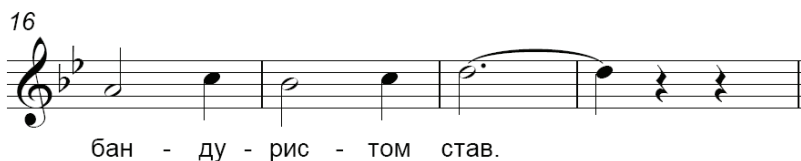
*Черемоше, Черемоше,
Бистра твоя вода!
Дівчинонько з Верховини,
Гарна твоя врода!*

двічі

ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

Помірно

А все через очі...
Коли б я їх мав,
За ті карі очі,
Душу я б віддав.
За ті карі очі,
Душу я б віддав.

Марусенько, люба,
Пожалій мене, -
Візьми моє серце,
Дай мені своє.
Візьми моє серце,
Дай мені своє.

Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Там моя голубка
З жалю завмирає.
Там моя голубка
З жалю завмирає.

Взяв би я бандуру
Та й заграє, що знав.
Через тії очі
Бандуристом став.
Через тії очі
Бандуристом став

ГАЮ, ГАЮ, ЗЕЛЕН РОЗМАЮ

Журливо

Га - ю, га - ю, зе - лен роз - ма - ю,
лю - бив дів - чи - ну, сам доб - ре зна - ю.
лю - бив дів - чи - ну, сам доб - ре зна - ю.

Гаю, гаю, зелен розмаю,
Любив дівчину, сам добре знаю.

Любив дівчину півтора року,
Доки не дізнали вороги збоку.

А як дізнали - розщебетали...
Бодай же вони щастя не знали!

Сусіди близькі, вороги тяжкі,
Пийте, гуляйте, як самі знайте!

Пийте, гуляйте, як самі знайте, -
Де двоє ходять, не розлучайте!

Примітка: Останній рядок кожного куплета повторюється двічі.

ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

Маршово

За - сви - ста - ли ко - за - чень - ки

За - сви - ста - ли ко - за... ко - за-чень-ки

3 в по - хід з по - лу - но - - - - - чі,

5 за - пла - ка - ла Ма - ру-сень - ка

7 1. 2.

сво - ї яс - ні о - - - - - чі. о - - - - - чі.

*Засвистали козаченьки
В похід з полуночі,
Заплакала Марусенька
Свої ясні очі.*

*"Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
Та за свого миленького
Богу помолися!"*

*Стоїть місяць над горою,
А сонця немає,
Мати сина в доріженку
Слізно проводить.*

*"Иди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділеньки
Додому вертайся!"*

*"Ой рад би я, матусенько,
Скоріше вернутись,
Та щось кінь мій вороненький
В воротах спіткнувся."*

*Ой бог знає, коли вернусь,
В якую годину,
Прийми ж мою Марусеньку,
Як рідну дитину."*

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

ЗАСПІВАЙМО ПІСНЮ ВЕСЕЛЕНЬКУ

Швидко

5 За - спі - вай - мо піс - ню ве - се - лень - ку

9 про су - сід - ку мо - ло - день - ку,

13 про су - сід - ку за - спі - вай - мо,

17 сер - це на - ше зве - се - ляй - мо!

21 Ой су - сід - ко, су - сід - ко, су - сід - ко,

25 по - зич - ме - ні ре - ше - то, ре - ше - то:

29 я си му - ки по - тря - су, по - тря - су,

зав - тра вран - ці при - не - су, при - не - су.

*Заспіваймо пісню веселеньку
Про сусідку молоденьку,
Про сусідку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!*

*Ой сусідко, сусідко, сусідко,
Позич мені решето, решето:
Я си муки потрясу, потрясу,
Завтра вранці принесу, принесу.*

| двічі

*Заспіваймо пісню веселеньку
Про венгерку молоденьку,
Про венгерку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!*

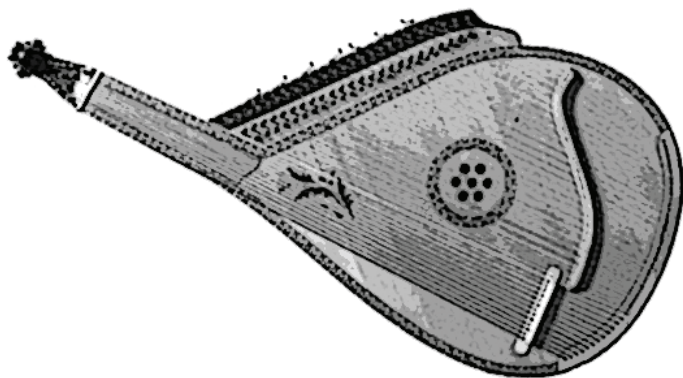
*Ой венгерко, венгерко, венгерко,
Позич мені люстерко, люстерко:
Я си вуса підкручу, підкручу,
Завтра вранці доручу, доручу.*

| двічі

*Заспіваймо пісню веселеньку,
Про жіночку молоденьку,
Про жіночку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!*

*Маю жінку молоду, молоду,
Не пущу ї по воду, по воду:
Могла би ся втопити, втопити,
Мусив би ся женити, женити.*

| двічі

Бандура (чернігівська, з перемикачами)

ІЗ СИРОМ ПИРОГИ

*Служив козак при війську
Мав років двадцять три
Любив він дівчиноньку
Із сиром пироги*

Приспів:

*Гей чула, чула, чула,
Гей чула, чула ти,
Любив він дівчиноньку
Із сиром пироги*

*Ішов він раз по стежі
Помежи терени
Зустрінув там дівчину
Що несла пироги*

*Приспів:
Гей чула, чула, чула,
Гей чула, чула ти,
Зустрінув там дівчину
Що несла пироги*

*Дівча моє хороше
Ти знаєси мої сни
Що я тебе кохаю
І з сиром пироги*

*Приспів:
Гей чула, чула, чула,
Гей чула, чула ти,
Що я тебе кохаю
І з сиром пироги*

*Дівчина як почувла
Козацькі мрії-сни
Відразу запросила
На свіжій пироги*

Приспів –

*І як було діждатись
Щасливої пори
Дівча його цілує
А він їсть пироги*

Приспів –

*А десь це із-за лісу
Взялися вороги
Козак із переляку
Сховався в бур'яни*

Приспів –

*А то були мисливці,
Ніякі вороги,
Взяли собі дівчину,
Із сиром пироги.*

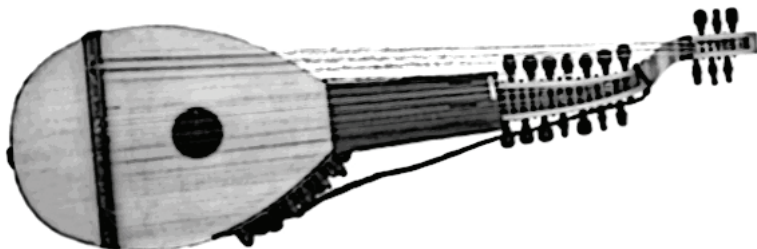
Приспів –

*Козак гірко заплакав
Ви тяжкі вороги
Візьміть собі дівчину,
Віддайте пироги.*

Приспів –

Примітка: Приспів повторюється двічі.

Торбан

ЇХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

Не швидко

5 Ї-хав ко-зак за Ду-най, ска-зав:"Дів-чи - но, про-щай!

9 Ти, ко-ни-ку во-ро-нень-кий, не-си та гу-ляй!"

13 "По-стій, по-стій, ко - за-че, тво-я дів-чи - на пла-че,

17 як ти ме-не по-ки-да-єш, тіль-ки по-ду-май."

19 луч-ше бу - ло, луч-ше бу - ло не хо - ди - ти,

21 луч-ше бу - ло, луч-ше бу - ло не лю - би - ти,

23 а ще кра-ще, а ще кра-ще та й не зна - ти,

як те-пер, як те-пер за - бу - ва - ти. за - бу - ва - ти.

*Їхав козак за Дунай,
Сказав: "Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький,
неси та гуляй!"*

*"Постій, постій, козаче,
твоя дівчина плаче.
Як ти мене покидаєш, -
тільки подумай!"*

Приспів:

*Лучше було, лучше було не ходити
Лучше було, лучше було не любити
А ще краще, а ще краще та й не знати
Як тепер, як тепер забувати*

*Вийшла, ручки заламавши
і тяженько заплакавши:
Як ти мене покидаєш,
тільки подумай!*

*"Білих ручок не ламай,
ясних очей не стирай,
мене з війни зі славою
к собі очитай!"*

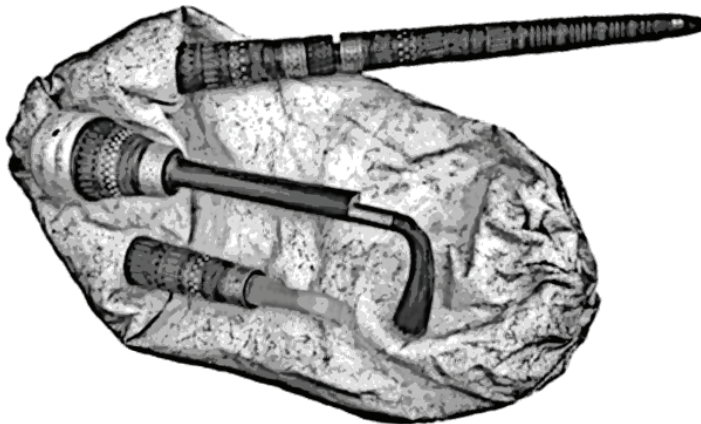
Приспів –

*"Не хочу я нічого,
тільки тебе одного,
ти будь здоров, мій миленький,
а все пропадай!"*

*Свиснув козак на коня:
Оставайся здорова!
Як не згину, то вернуся
Через три года!*

Приспів –

Примітка: Приспів повторюється двічі.

Дуда

ЇХАВ, ЇХАВ КОЗАК МІСТОМ

Маршово

Ї - хав, ї - хав ко - зак міс-том, під ко - пи- том_

4

1. 2.

ка - мінй трі-снув та раз, два! раз!

*Їхав, їхав козак містом,
Під копитом камінь тріснув та раз, два,
Під копитом камінь тріснув та раз!*

*Під копитом камінь тріснув,
Соловейко в саду свиснув та раз, два.
Соловейко в саду свиснув та раз!*

*- Соловейко, рідний брате,
Виклич мені дівча з хати та раз, два,
Виклич мені дівча з хати та раз!*

*Виклич мені дівча з хати,
Маю я їй щось сказати та раз, два,
Маю я їй щось сказати та раз!*

*Маю я їй щось сказати,
Чи не була вчора мати та раз, два,
Чи не була вчора мати та раз!*

*- Ой не була, не сварила,
Що з козаком говорила та раз, два,
Що з козаком говорила та раз!*

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

Помірно

Ко-пав, ко-пав кри-ни-чень-ку не-ді- лень-ку - дві.....

5

По-лю-бив я дів-чи-нонь-ку лю-дям- не- со - бі!...

9

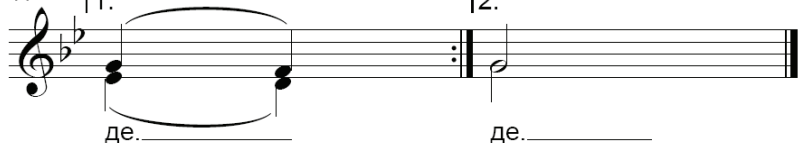
Ой жаль - жаль сер-цю бу - де візь - муть

13

ї - ї лю-ди! Візь-муть ї - ї лю-ди - мо-я не-бу-

17

де.....

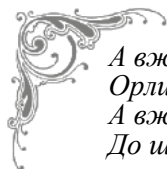
де.....

Приспів:

Ой жаль, жаль серцю буде -
Візьмуть її люди!
Візьмуть її люди -
Моя не буде!

Вже до тої криниченьки
Стежки заросли.
Вже до мої дівчиноньки
Старости пішли.

Приспів -

*А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.*

Приспів –

*Один веде за рученьку,
Другий - за рукав,
А мені ся серце крає -
Любив, та не взяв!*

Приспів –

Примітка: Приспів повторюється двічі.

МІСЯЦЬ НА НЕБІ

Помірно

5 Мі-сяць на не - бі, зі-ронь - ки ся - ють,

9 ти - хо по мо - рю чо - вень пли - ве.

13 В чов-ні дів - чи - на піс - ню спі - ва - є,

а ко - зак чу - є, сер-день-ко мре.

*Пісня та мила, пісня та люба,
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися,
Тепер зійшлися навіки знов.*

*Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мені, очі, вік вкоротили,
Де ж ви навчились зводить людей?*

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

НЕСЕ ГАЛЯ ВОДУ

Помірно

Не-се Га-ля во - ду, ко-ро-мис-ло гнетъ-ся,
3
за не-ю І-ван - ко, — як бар-ві-нок в"єть - ся.

*Несе Галя воду,
Коромисло гнеться,
За нею Іванко,
Як барвінок в'ється.*

*- Галю ж моя, Галю,
Дай води напиться.
Ти така хороша - '
Дай хоч подивиться!*

*- Вода у криниці,
Піди та й напийся,
Я буду в садочку -
Прийди подивися.*

*- Прийшов у садочок,
Зозуля кувала.
А ти ж мене, Галю,
Та й не шанувала.*

*- Стелися, барвінку, -
Буду поливати,
Вертайся, Іванку, -
Буду шанувати.*

*- Скільки не стелився,
Ти не поливала,
Скільки не вертався,
Ти не шанувала.*

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

НІЧ ЯКА МІСЯЧНА

Помірно

5

Ніч я - ка мі - сяч - на, зо - ря - на, яс - на - я

9

вид - но, хоч гол - ки зби - рай. _____

13

Вий - ди, ко - ха - на - я, пра - це - ю змо - ре - на,
хоч на хви - ли - ноч - ку в гай!

*Сядемо в купочці тут під калиною,
І над панамі я пан!
Глянь, моя рибонько, - срібною хвилею
Стелеться в полі туман.*

*Небо глибоке засіяне зорями,
Що то за божжа краса
Зірки он миготять попід тополями -
Так одбиває роса.*

*Ти не лякайся, що свої ніженьки
Вмочиш в холодну росу,
Я ж тебе, вірная, аж до хатиноньки
Сам на руках однесу.*

*Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло - ні вітру, ні хмар,
Я тебе пригорну до свого серденька,
А воно палке, як жар.*

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

ОЙ, ГАРНА Я, ГАРНА

Ой, гар на я, гар на, як та-я гор ли - ця, ой, гар на я,

6 гар на, як та-я гор ли - ця. Най мі ся у сту-пить, гей-гой,

11 най мі ся у-сту-пить, гей-гой, най мі ся у - сту-пить

15 1. з пу-тя па - ра-дни - ця! 2. з пу-тя па-ра-дни - ця!

*З путя парадниця,
З поля робітниця,
Бо я така гарна, гей-гой,
Бо я така гарна, гей-гой,
Бо я така гарна,
Як в небі зірниця.*

*Гарна-м була, гарна,
Не було мі пари,
Так за мнов хлопці йшли, гей-гой,
Так за мнов хлопці йшли, гей-гой,
Так за мнов йшли хлопці,
Як дощові хмари.*

Примітки: Перші два і останні чотири рядки кожного куплета повторюються двічі.

ОЙ, ДІВЧИНО, ШУМИТЬ ГАЙ

Не поспішаючи

Ой дів-чи - но, шу - мить гай, ко - го лю-биш,
4
за-бу-вай, за-бу-вай, ой дів-чи - но, шу - мить гай,
7
ко - го лю - биш, за - бу - вай!

"Ой, дівчино, шумить гай,
Кого любиш - забувай, забувай.
Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш - забувай!"

"Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю - мій буде, мій буде.
Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю - мій буде!"

"Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене, за мене?
Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене?"

"Не підю я за тебе -
Нема хати у тебе, у тебе.
Не підю я за тебе -
Нема хати у тебе".

"Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую, збудую.
Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую".

"Збудуй хату з лободи,
А в чужую не веди, не веди.
Збудуй хату з лободи,
А в чужую не веди.

Чужа хата така,
Як свекруха лихая, лихая.
Чужа хата така,
Як свекруха лихая.

Хоч не лас, так бурчить,
А все ж вона не мовчить, не мовчить.
Хоч не лас, так бурчить,
А все ж вона не мовчить"

ОЙ, ЗА ГАЄМ, ГАЄМ, ГАЄМ ЗЕЛЕНЬКИМ

Швиденько rit. a tempo

Ой за га-єм, га - єм, — га-єм зе-ле-нень-ким,
5 там о - ра - ла дів - чи - нонь - ка
7 во - ли - кам си - вень - ким. 1. 2. вень - ким.

*Ой, за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька
Воликом сивеньким.*

*Орала, орала,
Не вміла гукати,
Не вміла гукати,
Та й найняла козаченька
На скрипочку грати.*

*Козаченько грає,
Бровами моргає...
Бровами моргає...
Вража ж його мати знає,
На що він моргає.*

*Чи на мої воли,
Ой чи на корови,
Ой чи на корови,
Чи на моє біле личко,
Чи на чорні брови?*

*Воли та корови
Усі поздыхають,
Усі поздыхають,
Біле личко, чорні брови
Повік не злиняють!*

*Воли та корови
Треба годувати
Треба годувати
Біле личко, чорні брови
Тільки цілувати.*

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

ОЙ, ЗВІДСИ ГОРА

Помірно

Ой, звід-си го - ра, звід-си дру - га - я,
5 ме-жи ти-ми го-ренька - ми схо-ди-ла зо - ря.

*Ой, звідси гора, звідси другая,
Межи тими гореньками ясная зоря.*

*Я собі гадав, що зоря зійшла,
А то моя дівчинонька по воду ішла.*

*А я за нею, як за зорею,
Чистим полем, сивим конем, я ї здогоню.*

*Дівчино моя, напій мі коня.
Не напою, бо ся бою, бо щем не твоя.*

*Як буду твоя, напою ти два
З глибокої криниченьки, з нового відра.*

*А кінь воду п'є, копитами б'є,
Утікай же, моя мила, бо він тя заб'є.*

*Дівчино моя, сідай на коня,
Тай поїдем в чисте поле до мого двора.*

Примітка: Останній рядок кожного куплета повторюється двічі.

ОЙ, НА ГОРІ СНІГ БІЛЕНЬКИЙ

Помірно

5

Ой на го - рі сніг бі - лень - кий,
десь по - ї - хав мій ми - лень - кий.

9

Десь по - ї - хав та й не - ма - є,
сер - це з жа - лю за - вми - ра - є.

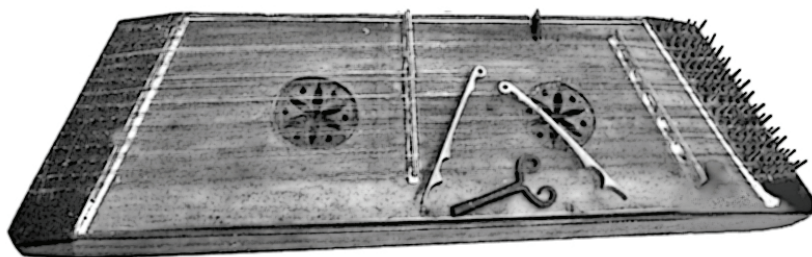
Очі чорні, мов терночок,
Брови рівні, мов шнурочок,
Личко біле, рум'янеє,
Серце моє коханеє.

Поки тебе не любила,
Спокійненько в світі жила,
А тепер я гірко плачу,
Поки тебе не побачу.

Очі чорні, мов терночок,
Брови рівні, мов шнурочок,
Личко біле, рум'янеє,
Серце моє коханеє.

Поки тебе не любила,
Спокійненько в світі жила,
А тепер я гірко плачу,
Поки тебе не побачу.

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

Цимбали

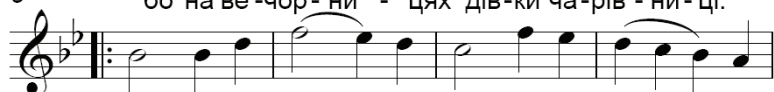

ОЙ, НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ

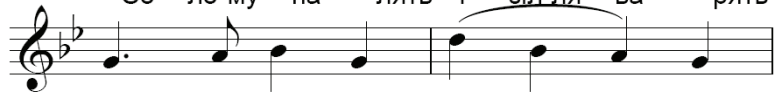
Помірно

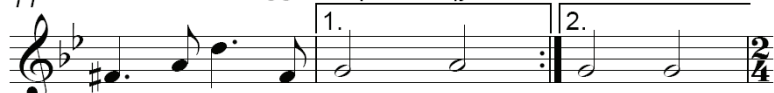
5 Ой не хо-ди, Гри - цю, та й на ве-чор - ни - ці,
бо на ве-чор-ни - цях дів-ки ча-рів - ни - ці.

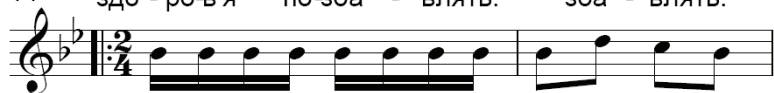
9 Со - ло-му па - лять і зіл-ля ва - рять

11 то ж те - бе Гри - цю - - ню

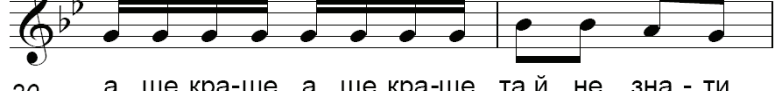
14 здо - ров'я по-зба - влять. зба - влять.

16 луч-ше бу-ло, луч-ше бу-ло не хо - ди - ти,

18 луч-ше бу-ло, луч-ше бу-ло не лю - би - ти,

20 а ще кра-ще, а ще кра-ще та й не зна - ти,

чим те-пер, чим те-пер по-ки-да-ти. по-ки-да-ти.

*Ой, не ходи, Грицю, та й на вечорниці,
Бо на вечорницях дівки чарівниці.
Солому палять і зілля варять
Тож тебе Грицуню здоров'я позбавлять.
Солому палять і зілля варять
Тож тебе Грицуню здоров'я позбавлять.*

Приспів (повторюється двічі): Лучше було, лучше було

У неділю рано зіллячко збирала,
А у понеділок переполоскала,
Прийшов вівторок - зіллячко зварила,
А в середу рано Гриця отруїла.
Прийшов вівторок - зіллячко зварила,
А в середу рано Гриця отруїла.

Приспів (повторюється двічі): *Лучше було, лучше було*

ОЙ, ТАМ У ЛЬВОВІ

Широко

Ой там у Льво - ві, на Ви - со - кім
там со - ло - вей - ко со - бі за - спі -

4 1. 2.
Зам - ку, вав. там мо - ло - дий жов - няр,

8
сто - я - чи на вар - ті, спер - ся на

11 1. 2.
крі - са та й ся за - ду - мав. мав.

— Ой, соловію, веселенький пташку,
Лети в Карпати, в рідну сторону,
Там побачиш милу мою чорнобриву,
Вістку від неї принеси нову.

А пташка мовить: — Молодий вояче,
Твоя дівчина як день, так ніч плаче:
Її рідна мати, треба тобі знати,
Заміж за діда хоче віддавати.

Ой, там у Львові, на Високім Замку,
Туман холодний на землю упав,
Там молодий жовняр, стоячи на варті,
Сперся на кіса та й ся задумав.

Примітка:

Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

ОЙ, У ВИШНЕВОМУ САДОЧКУ

Весело, не поспішаючи

Ой у виш - не - во - му са - доч - ку,

там со - ло - вей - ко — ще - бе - тав:

Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох, ай-ай-ай, ох-ох-ох,

там со-ло - вей - ко ще - бе - тав. — тав.

Ой, у вишневому садочку,
Козак дівчину вговоряв.

Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Козак дівчину вговоряв.
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Козак дівчину вговоряв.

"Ой ти, дівчино чорноброва,
А чи підеш ти за мене?"

Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
А чи підеш ти за мене?
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
А чи підеш ти за мене?"

"Моя матуся тебе знає,
Ти той козак, що все гуляє.

Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Ти той козак, що все гуляє.
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Ти той козак, що все гуляє".

"А я матусі не злякаюсь,
Якщо з тобою покохаюсь.

Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Якщо з тобою покохаюсь".
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Якщо з тобою покохаюсь".

ОЙ, У ГАЮ ПРИ ДУНАЮ

Не швидко

Ой у га-ю при Ду-на-ю со-ло-вей ще - бе-че,

5

то він сво ю всю пта ши-ну до гніз - деч ка кли- че, -

9

Приспів

Ой тьох-тьох, відьтьох-тьох-тьох, со-ловей ще -

12

бе - че, - він сво - ю всю пта-ши - ну

15

до гніз-деч-ка кли- че. -

до гніз-деч-ка кли че. -

Ой, у гаю при Дунаю
Там музика грає,
Бас гуде, скрипка плаче,
Милий мій гуляє.
Ой, бом, бом, бом, бом, бом, бом, -
Там музика грає,
Бас гуде, скрипка плаче,
Милий мій гуляє.

дв.

Ой, у гаю при Дунаю
Стою самотою
Плачу, тужу, ще й ридаю,
Милий, за тобою.
Ох, ох, ох, ох, ох, ох, ох, -
Стою самотою
Сиджу, тужу, ще й ридаю,
Милий, за тобою.

дв.

ОЙ, ЧИЙ ТО КІНЬ СТОЇТЬ

Помірно

4 Ой чий то кінь сто - їть,
7 що си - ва гри - вонь - ка
11 Спо-до - ба - лась ме - ні, спо - до - ба -
лась ме - ні та - я дів - чи - нонь - ка.

*Ой, чий то кінь стоїть,
що сива гривонька?
Сподобалась мені,
сподобалась мені
тая дівчинонька.*

*Ой, не так дівчина,
як біле личенько.
- Подай же, дівчино,
подай же, гарная,
на коня рученьку.*

*Дівчина підійшла,
рученьку подала,
- Ой, луччше б я була,
ой луччше б я була,
кохання не знала.*

*Кохання, кохання,
з вечора до рання.
Як сонечко зійде,
як сонечко зійде,
кохання відійде.*

Примітка: Останні три рядки кожного куплета повторюються двічі.

Сопілка

ОЙ, ЧОРНА Я СИ, ЧОРНА

Швиденько

Ой чор-на-я си чор-на, ой чор-на як ци - ган - ка.

5

Щем си по - лю - би - ла, щем си по -

8

лю-би-ла чор-ня - во - го | - ван - ка?

Іванка полюбила,
Іванка, так Іванка.
Високий та стрункий,
високий та стрункий,
сорочка вишиванка.
Високий та стрункий,
високий та стрункий,
сорочка вишиванка.

- Марусе ти, Марусе,
люблю я твою вроду.
Люблю дивитися,
люблю дивитися,
як ти ідеши по воду.
Люблю дивитися,
люблю дивитися,
як ти ідеши по воду.

У горі два дубочки,
обидва зелененькі,
Ми такі паровані,
ми такі паровані -
обоє чорнявенькі.
Ми такі паровані,
ми такі паровані -
обоє чорнявенькі.

Ой вийду на ту гору,
дубами заколишу.
Я з відси не поїду,
я з відси не поїду,
кохання не залишу.
Я з відси не поїду,
я з відси не поїду,
кохання не залишу.

ОЙ, ЩО Ж ТО ЗА ШУМ

Швиденько

Один Всі

Ой що ж то за шум у - чи-нив - ся, гей, —

5

що ко - мар та й на му - сі

7

1. о - же - нив - ся! 2. ся!

*Взяв він собі жінку невеличку, гей,
що не вміла, шити-прясти чоловічку,
що не вміла, шити-прясти чоловічку.*

*Що не вміла шити-прясти, ні варити, гей,
що не вміла з комариком добре жити,
що не вміла з комариком добре жити.*

*Ой, сів же комар на дубочку, гей,
звісив свої ніженьки по листочку,
звісив свої ніженьки по листочку.*

*Гей зірвалася шура-бура, гей,
вона ж того комарика з дуба здула,
вона ж того комарика з дуба здула.*

*Ой, упав же комар На помості, гей,
поломив, потропив ребра й кості,
поломив, потропив ребра й кості.*

*Прилетіла муха жалкувати, гей, :
"Ой, де ж тебе, комарику, поховати?"
"Ой, де ж тебе, комарику, поховати?"*

*Поховай ти мене в чистім полі, гей,
та й висип мені високу могилу,
та й висип мені високу могилу!*

*Туди будуть хлопці ізбиратись, гей,
з комарової могили чудуватись,
з комарової могили чудуватись!*

*Ой, що ж то лежить за покійник, гей,
ой чи цар, чи гетьман, чи полковник,
ой чи цар, чи гетьман, чи полковник?*

*І не цар, не гетьман, не полковник, гей,
а то ж мухи-зеленюхи полюбовник,
а то ж мухи- зеленюхи полюбовник!*

ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК

Швиденько

Музична нота (2/4 такт, ключ F#):

По до-ро-зі жук, жук, по до-ро-зі чор-ний...

5

По - ди - ви - ся, дів - чи - нонь - ко,

7

1. 2.

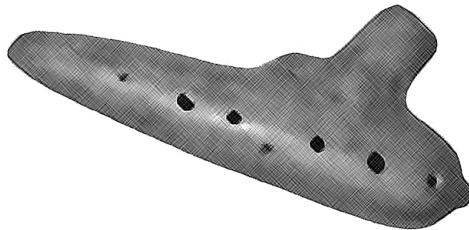
я - кий я мо - тор - ний! тор - ний!

*По дорозі жук, жук,
По дорозі чорний...
Подивися, дівчинонько,
Який я моторний!
Подивися, дівчинонько,
Який я моторний!*

*Який я моторний,
І у кого вдався,
Хіба ж даси копу грошей,
Щоб поженихався!
Хіба ж даси копу грошей,
Щоб поженихався!*

*По дорозі галка,
По дорозі чорна...
Подивися ж, козаченьку,
Яка я моторна!
Подивися ж, козаченьку,
Яка я моторна!*

*Яка я моторна,
Гнучка, чорнобрива;
Як побачиш - аж заплачеш,
Що я вередлива!
Як побачиш - аж заплачеш,
Що я вередлива!*

Окарина,
зозулька

ПОВІЯВ ВІТЕР СТЕПОВИЙ

Повільно

3 По - ві - яв ві - тер сте - по - вий, тра -

6 ва ся по - хи ли - ла. Впав в бо - ю стрі - лець сі - чо -

вий, дів - чи - на за - ту - жи - ла. Впав _ла.

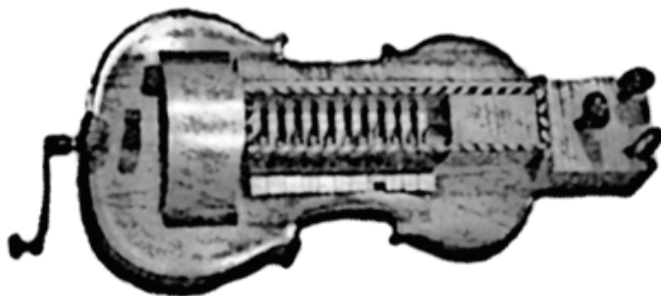
*П*овіяв вітер степовий,
Трава ся похилила.
Впав в бою стрілець січовий,
Дівчина затужила.

А був то хлопець молодий,
Йому лише кохати.
Він впав, мов той сухий листок,
Повік буде лежати.

*Л*етить ворон з чужих сторон
Та й жалібненько криче:
- Вставай, козаче молодий,
Твоя дівчина плаче.

*З*аплаче мати не одна,
Заплаче чорнобрива
Бо не одного козака
Сира земля накрила.

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

Ліра

ПОРІЗАЛА-М ПАЛЬЧИК

Швиденько

Музична партитура для голосу та фортепіано. Твір викладено чотирма рядками нот з українськими підписами. Рядки починаються з номерами 1, 5, 9 та 12. Ноти складаються з мелодичної лінії та акордових підкладок. Підписи до нот:

По-рі-за-лам паль чик, та й бо - лить,
 5 зе - ле-ний лис - то - чок не го - їть,
 9 зе - ле - ний лис - то - чок не го - їть,
 12 не го-їть, по-ці-луй ня, ми-лий, за - го - їть, їть.

Ой, що то за хлопець як ружа,
 Я би його взяла за мужа,
 Я б йому робити не дала, не дала,
 Лиш би-м для красоньки тримала.

Ой, що то за хлопець, як зветься,
 Він весь час до мене сміється,
 Я б його любила душею, душею,
 Якби він ня назвав своєю.

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

Бубон

ПОСИЛАЛА МЕНЕ МАТИ

Жваво

По-си-ла-ла мене ма-ти: "І-ди, до-ню,
4 ки-лим тка-ти." Як пі-шла я тка-ти ки-лим,
6 та й зу-стрі-ла-ся я з ми-лим,
7 та й зу-стрі-ла-ся я з ми-лим.

Посилала мене мати:
- Іди, доню, килим ткати.
Як пішла я ткати килим,
Та й зустрілася я з милим. (дв.)

Постояла коло млина -
Зупинилась на хвилину.
Постояти я не встигла,
Як година пролетіла. (дв.)

Нема ладу говорити,
Треба, мабуть, щось робити.
То я йому посміхнулась,
Та й додому повернулась. (дв.)

Вдома мати насварила:
- Де ж ти, доню, забарилась?
До півночі тебе ждала,
Де ж той килим, що ти ткала? (дв.)

- Ой матусю, моя нене,
Не хватило ниток в мене.
А щоб файний килим мати,
Я ще завтра піду ткати. (дв.)

Примітка:

Останні два рядки кожного куплета
повторюються двічі, а в тім, ще дві-
чі і останній рядок.

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

Не швидко

mf

Роз - пря - гай - те, хлоп - ці, ко - ні,

5

та й ля - гай - те спо - чи - вать,

9

а я пі - ду в сад ви - шне - вий,

13

в сад кри - ни - чень - ку ко - пать. Ма - ру - ся, раз два

17

три, ка - ли - на, чор - ня - ва, див - чи - на

20

1. 2.

в са - ду я - го - ди бра - ла. Ма - ру - ся, ла.

***Р**озпрягайте, хлопці, коні
Та й лягайте спочивать,
А я піду в сад вишневий,
В сад криниченьку копать.*

Приспів:

*Маруся, раз-два-три, калина,
Чорнява дівчина в саду ягоди брала.*

*Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду?*

Приспів –

*Вийшла, вийшла дівчинонька
Рано-вранці воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать.*

Приспів –

*Просив-просив відеречко -
Вона йому не дала,
Дарив-дарив з руки перстень -
Вона його не взяла.*

Приспів –

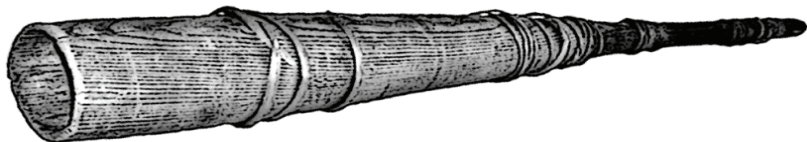
*"Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора ізвечора
Із другою говорив.*

Приспів –

*Вона ростом невеличка,
Ще й годами молода,
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба.*

Приспів –

Примітка: Приспів повторюються двічі.

Трембіта

ТЕЧЕ ВОДА КАЛАМУТНА

Помірно

4 Те - че во - да ка - ла - мут - на.

7 "Ми - ла мо - я, чо - гось смут - на?"

10 "Я не смут - на, лем сер - ди - та: _____

бо я зно - ці бу - ла би - та."

*Тече вода каламутна.
"Моя мила, чогось смутна?"
"Я не смутна, лем сердита:
Бо я зночі була бита.*

*Била мене мамка зночі
За Йванкові карі очі,
Ще й казала - буде бити,
Щоби Йванка не любити.*

*Мамко моя солоденька,
І ти була молоденька,
Ти ходила так за няньком,
Як я тепер за Іванком.*

*А я Йванка так люблюю,
Де ся стріну, там цілую,
Ой Іванку, серце моє,
Не є таких, як ми двоє!*

*"Тече вода коло млина,
Мамко моя, я не винна,
Бо ми такі паровані,
Як горнятка мальовані.*

*Тобі було добре, мати,
Серед своїх вибирати:
Ти любила мого нянька,
Я люблю чужого Йванка.*

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

ТИ СКАЗАЛА ПРИЙДИ, ПРИЙДИ

Помірно

4 Ти ска-за-ла: "Прий-ди, прий-ди!" Не ска-за-ла

7 ку-ди, ку-ди. Я прий-шов, те-бе не-ма-

9 під-ма-ну-ла, під-ве-ла.

11 Ти ж ме-не під-ма-ну-ла,

13 ти ж ме-не під-ве-ла,

ти ж ме-не мо-ло-до-го

15 із ро-зу-му 1. із-ве-ла! 2. із-ве-ла!

*Ти сказала: «Прийди, прийди!»
Не сказала, куди, куди...
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

*Рефрен:
Ти ж мене підманула,
ти ж мене підвела,
Ти ж мене, молодого,
із розуму ізвела!*

*Ти сказала: «Під комору!»
Не сказала, під котору...
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

*Рефрен:
Ти сказала: «Під вербою!»
Не сказала, під котрою...
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

Рефрен –

*Ти сказала: «В понеділок
Підем разом по барвінок!»
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

Рефрен –

*Ти сказала: «У вівторок
Поцілую разів сорок!»
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

Рефрен –

*Ти сказала: «У середу
Підем разом по череду».
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

Рефрен –

*Ти сказала: «У четвер».
А я жду іще й тепер.
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

Рефрен –

*Ти сказала: «У п'ятницю
Підем разом по водицю».
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

Рефрен –

*Ти сказала: «У суботу
Підем разом на роботу».
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

Рефрен –

*Ти сказала: «У неділю
Підем разом на весілля».
Я прийшов, тебе нема –
Підманула, підвела!*

Рефрен –

*Примітка:
Рефрен повторюється двічі.*

У СУСІДА ХАТА БІЛА

Швиденько

У су-сі-да ха-та_бі-ла, у су-сі-да жін-ка_ми-ла,
5 а у ме - не ні ха-тин - ки, не - ма щас-тя,
8 1. не - ма жін - ки, 2. не - ма жін - ки.

*У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки,
Нема щастя, нема жінки.*

*Сусід оре, сусід сіє,
У сусіда зеленіє,
А у мене не орано,
І нічого не сіяно.*

*Є у мене сусідонька -
Люба, мила дівчинонька,
Та не знаю, що робить,
Бо боюсь туди ходить.*

*Сідлай, хлопче, вороного,
А собі бери другого,
Та поїдем погуляєм,
У сусіда побуваєм!*

*"Будь здорова, сусідонько,
Люба, мила дівчинонько,
Ой яка ж ти гарнесенька,
Як сніжечок, білесенька!"*

*"Годі, годі жартувати,
Ось іде і стара мати!"
"Ой здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю!"*

*Ой здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю,
Хочу бути тобі ріднею,
Ти будь ненькою моєю!*

Примітка:

Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

ЦВІТЕ ТЕРЕН

Помірно

3 Цві - те те - рен, цві - те те - рен,
5 а цвіт о - па - да - є,
7 ХТО в лю - бо - ві не зна - є - ться,
той го - ря не зна - є. зна - є.

*Цвіте терен, цвіте терен,
а цвіт опадє.
Хто в любові не знається,
той горя не знає.*

*А я молода дівчина,
тай горя зазнала.
Вечероньки недоїла,
нічки недоспала.*

*Ой візьму я кріселечко,
сяду край віконця.
Іще очі не дрімали,
а вже сходить сонце.*

*Хоч дрімайте, не дрімайте,
не будете спати:
Десь поїхав мій миленький,
інішої шукати.*

*Очі мої, очі, мої,
що ви нарobili.
Кого люди обминали,
того полюбили.*

Примітка:

Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

ЧЕРВОНА РУЖА ТРОЯКА

Помірно

*Червона ружа трояка,
Мала я мужа, мужа я мала,
Мала я мужа пияка.*

*Він ніц не робить, тільки п'є,
Прийде додому, додому прийде,
Прийде додому, мене б'є.*

*Не бий мя, муже, не карай,
Лишу ти діти, діти ти лишу,
А сама піду за Дунай.*

*А як на човен сідала,
Білов хусточков, хусточков білов,
Білов хусточков махала.*

*Вернися жінко до дому,
Бо плачуть діти, бо діти плачуть,
Бо плачуть діти за тобов.*

Примітка:

Перший рядок, а потім і останні два рядки
кожного куплета повторюються двічі.

ЧОМ ТИ НЕ ПРИЙШОВ

Помірно

3

Чом ти не прий-шов, як мі-сяць зій-шов?__

4

Я ж те - бе че - ка - ла.

6

Чи ко-ня не мав, чи стеж-ки не знав,
ма - ти не пус - ка - ла?

- І коня я мав, і стежку я знав,
І мати пускала.
Найменша сестра - бодай не зросла -
Сідельце сховала.

А старша сестра сідельце знайшла,
Коня осідлала:
- Поїдь, братику, до дівчиноньки,
Що тебе чекала.

Тече річенька невеличенька,
Схочу - перескочу.
- Віддайте мене, моя матінко,
За кого я хочу.

Примітка: Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

ЯК ІШОВ Я З ДЕБРЕЦИНА ДОДОМУ

Маршем

Як і - шов я з Деб-ре - ци-на до - до - му,

7

зай-шла ме-ні чор-на ку-ра до - ро - гу.

13

"І - ди, і-ди чор-на ку-ра до - до - му,

19

не за-ва-дзай, не за-ва-дзай по до - ро-зі ні - ко - му!"

*Як ішов я з Дебрецина додому,
Зайшла мені чорна кура дорогу.
Іди, іди, чорна кура, додому,
Не завадзай, не завадзай по дорозі нікому!
Іди, іди, чорна кура, додому,
Не завадзай, не завадзай по дорозі нікому!*

*Як ішов я з Дебрецина до Хусту,
Знайшов лем я вишиваную хустку.
Ой чи мила, чи не мила юшила,
Лем би вона, лем би вона вишиваною була.
Ой чи мила, чи не мила юшила,
Лем би вона, лем би вона вишиваною була.*

ЯК Я ПООРАВ

Помірно

Як я по-о - рав, як я по-сі - яв, раз, —

4
ми - лень ка вийш - ла, їс - ти при- нес - ла

6
ща - сли - вий був я в пер - ший раз.

*Як я поорав, як я посіяв, раз,
Миленька вийшла, їсти принесла,
Щасливий був я в перший раз.*

*Витай, маленька, витай, здорова, раз,
Тяжче м поорав, легше м посіяв,
Косити буде легше враз.*

*А як покосив, додому звозив, раз,
Женитись треба, дівча не хоче,
Яке то щастя буде з нас?*

*Дівчино гарна, не будь си горда, раз,
Подай рученьку, подай, шлюбуймо,
І як же гарно буде в нас!*

Примітка:

Останні два рядки кожного куплета повторюються двічі.

З М І С Т

№	Заголовок	Стор.
-	<i>Вступ</i>	5
-	<i>Про перший склад ансамблю «Кобзар»</i>	6
-	<i>Про оновлений склад ансамблю «Кобзар»</i>	7
1	<i>Била мене мати</i>	13
2	<i>Бодай ся когут знудив</i>	14
3	<i>В кінці греблі</i>	15
4	<i>Верховино, світку ти наш</i>	16
5	<i>Взяв би я бандуру</i>	17
6	<i>Гаю, гаю, зелен розмаю</i>	18
7	<i>Засвітали козаченьки</i>	19
8	<i>Заспіваймо пісню веселеньку</i>	20
9	<i>Із сиром пироги</i>	22
10	<i>Їхав козак за Дунай</i>	24
11	<i>Їхав, їхав козак містом</i>	26
12	<i>Копав, копав криниченьку</i>	27
13	<i>Місяць на небі</i>	28
14	<i>Несе Галя воду</i>	29
15	<i>Ніч яка місячна</i>	30
16	<i>Ой, а гарна я, гарна</i>	31
17	<i>Ой, дівчино, шумить гай</i>	32

№	Заголовок	Стор.
18	<i>Ой, за гаєм, гаєм</i>	33
19	<i>Ой, звідси гора</i>	34
20	<i>Ой, на горі сніг біленький</i>	35
21	<i>Ой, не ходи, Грицю</i>	36
22	<i>Ой, там у Львові</i>	37
23	<i>Ой, у вишневому садочку</i>	38
24	<i>Ой, у гаю при Дунаю</i>	39
25	<i>Ой, чий то кінь стоїть</i>	40
26	<i>Ой, чорна я си, чорна</i>	41
27	<i>Ой, що ж то за шум</i>	42
28	<i>По дорозі жук, жук</i>	43
29	<i>Повіяв вітер степовий</i>	44
30	<i>Порізала-м пальчик</i>	45
31	<i>Посилала мене мати</i>	46
32	<i>Розпрягайте, хлопці, коні</i>	47
33	<i>Тече вода каламутна</i>	49
34	<i>Ти сказала прийди, прийди</i>	50
35	<i>У сусіда хата біла</i>	52
36	<i>Цвіте терен</i>	53
37	<i>Червона ружа трояка</i>	54
38	<i>Чом ти не прийшов</i>	55
39	<i>Як ішов я з Дебрецина додому</i>	56
40	<i>Як я поорав</i>	57

Скрипка

Дизайн обкладинки:

Попередня стор. – А.Павлешин

Остання стор. – О.Гралюк

ISBN 978-953-99578-6-3